

Fakat

– MFK · 14 Ocak 2016

Bulutlanan gözlerim yağmurlara hamile,
Toz dumana karışır ruhumdaki sam ile.

Kulağımda uğultu dişimde kanlı darbe,
Silahsızca girmişim düşmanlarımla harbe.

Karmakarışık beynim zonklar durur ha bire,
Gündemimdeki dertler inmez ki daha bire.

Menfinin müsebbibi benmişim gibi gelir,
Müspet, engellenince nefis şerre yönelir.

Ne haramlar işlendi şu Muharrem ayında,
Melekler sanki sinmiş iblis canlı yayında.

Geceler uzadıkça azap, işkence artar,
Birkaç güzelliğiye gündüzler çok zor tartar.

İç dünyamdaki kavga dış âleme dayanır,
İnsan, kendinden başka tüm renklere boyanır.

Irak gibi görünen menzil, yakın ötesi,
Ama kimi, yerinden çıkarmış ki vitesi.

Harice gücüm yetmez; içime mi kapansam?
Sorumluluk düşer mi, bu gücümce yapansam?

Sosyal bir varlık olmam eğri boynumu büker,
Ondan gözpınarlarım kanlı yaşını döker.

Bana ne diyemedim vicdanım dürter aklı,
Elbette belli olur; kim haksız, kimmiş haklı!

Hissiyata dayalı başıboş gidiş sakat,
Biliyoruz sonluyuz; ders almıyoruz fakat. MFK